

מ"ת 4719/01/20 - מדינת ישראל נגד פריד אסמאעיל, מחמוד אסמאעיל, מוחמד עבד אל קאדר, ראפת עבאס

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 4719-01-20 ישראל נ' אסמאעיל(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני
מבקשים
נגד
משיבים

מדינת ישראל

1. פריד אסמאעיל (עציר)
2. מחמוד אסמאעיל (עציר)
3. מוחמד עבד אל קאדר (עציר)
4. ראפת עבאס (עציר)

החלטה

בעניין המשיב 4

1. נדרש אני לעניין סמכות בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר עת עצור הפר לכאורה תנאיו במעצר באיזוק, מבלי שהדבר הובא להכרעת הממונה על האיזוק.
2. בקליפת האגוז- כנגד המשיב 4 (להלן "המשיב") הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של בנשק- ניסיון לסחר. לאחר בחינת עניינו של המשיב 4, היותו צעיר, נטול עבר, חלקו הנמוך ביחס ליתר הנאשמים, ותסקיר חיובי, ראיתי ליתן אמון במשיב, ולהעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממש.
3. המשיב ביקש להעתיק מקום המעצר באיזוק מכאוכב אבו אל היג'א לכרמיאל. מהלך בירור הבקשה לעיון חוזר, התברר כי המשיב נעצר לצרכי חקירה, בחשד לסחר בסמים; אין חולק כי בחלוף מספר ימי מעצר שוחרר המשיב.
4. המבקשת לעיל ביקשה שהות על מנת להגיש בקשה מסודרת לעיון מחדש; המשיב סירב; על כן ראיתי לקבוע דיון דחוף בו התרתי למבקשת לטעון לעניין הבקשה לעיון חוזר.
5. מסגרת דיון זה הוצגו ראיות, המקימות תשתית לכאורית, אולי אף מעלה מכך, כי המשיב ביצע עבירות בעודו מצוי במעצר באיזוק.
6. על כן הוריתי על מעצר המשיב עד החלטה אחרת; בינתיים הועברו חומרי חקירה נדרשים לעניין

ההפרות לב"כ המשיב, והוגשה בקשה מסודרת. היום נערך דיון בנושא

7. ב"כ המשיב טען כי בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, 5.14, מיום 5/2/17, היה על המאשימה לנקוט הליך לפי סעיף 22 ח' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), ולא לנקוט הליך לעיון חוזר לפי סעיף 52; על כן, משהוגש הליך בחוסר סמכות, לטענת ב"כ המשיב, יש להורות על השבת המצב לקדמותו.

עוד טען ב"כ המשיב כי לא ניתן להתבסס על נתונים מתיק חקירה "פתוח" שטרם הוחלט אם יוגש בו כתב אישום, שהרי יש בכך לשבש חקירה ולפגוע בזכות שימוע

8. המדינה הגישה תגובה קצרה ובה הסכימה כי דרך המלך לעניין בחינת הפרות מהותיות למי המצוי במעצר באיזוק הנו פניה לממונה על האיזוק; יחד עם זאת סברה המאשימה כי הסמכות לעצור המשיב קיימת

9. נוכח התגובה ונקיטת לשון דרך המלך, עמד ב"כ המשיב על מתן החלטה מיידית

10. לאחר בחינת הטענות, דעתי כדעת המאשימה; גם אם דרך המלך היא נקיטת הליך לפי סעיף 22 ח' לחוק המעצרים, עדיין קיימת סמכות לדון לפי סעיף 52 לחוק, וסמכות זו מצדיקה מעצר המשיב.

11. נקודת המוצא כי עצור באיזוק יקיים התנאים המוטלים עליו; השימוש בביטויים הפרה מהותית והפרה לא מהותית (שאינה בגדר זוטי דברים) הקיים בהנחיית פרקליט המדינה, הנו מושג מתחום מנהלת האיזוק.

12. אלא שבחינת תוכן הפרק של התווית מדיניות התביעה יעלה כי מדובר בהפרות המתייחסות לאיזוק; כגון- יציאה מתחום הקליטה, פגיעה במכשיר וכיו"ב.

13. בהפרות כגון אלו, לממונה על מנהלת האיזוק יתרון מובהק, כערכאה לה יכולת בחינת ההפרה בצד הידע הטכנולוגי.

14. לא זו אף זו- בהפרות כגון המתואר לעיל, לממונה על האיזוק היכולת לשקול מתחמי פעולה, ומתחמים אלו מוצדקים כשהפרות יכולות להיות בגדר זוטי דברים, או אף מעלה מכך (ראה סעיף 7 להנחייה), אך אין בהן להצדיק העסקת בית המשפט בנושא.

15. שונים פני הדברים מקצה לקצה, עת עסקינן בהפרות תנאי האיזוק- הכרוכות **בביצוע עבירות**

לכאורה.

16. כאן, ההפרה הנה מובהקת; הפניה לממונה (גם אם תיעשה), במיוחד בעבירות לכאורה במתחם משמעותי, הנה רק הליך פורמלי, שכן דווקא לבית המשפט הכלים לנתח הפרה זו, מבחינה ראייתית, ומבחינת משמעותה ביחס להליך
17. בנסיבות אלו, סבורני כי בעת ביצוע הפרות לנאשם המצוי במעצר באיזוק, **כאשר ההפרות כוללות ביצוע עבירות**, למאשימה מסלול מקביל של פניה לעיון מחדש, בצד מסלול הפניה לממונה, ועל כן יש סמכות לבית המשפט לעסוק בעיון חוזר, ולהכריע בהתאם לו.
18. למעשה- קיומו של מסלול זה מתחייב על פי ההגיון והשכל הישר; טול מצב בו נאשם המצוי במעצר באיזוק מבצע רצח, לכאורה; היעלה על הדעת כי לא ניתן להורות על מעצרו בלא פניה לממונה???
19. זאת ועוד- ברור כי שיקול דעת הממונה כפוף לבחינת בית המשפט ולא ההיפך; טול מצב בו אותו נאשם אשר לכאורה ביצע רצח, מובא לממונה וזה משום מה החליט שלא להשיבו למעצר; היש בכך למנוע מבית המשפט לעסוק בנושא???
20. על כן למרות הנחיית פרקליט המדינה, סבורני כי קיימת סמכות לפניה ישירה לעיון חוזר, ועל כן סמכות למעצרו של המשיב נשוא ההליך דנן.
21. מהדין לנדון- במקרה שבפנינו נעצר המשיב מעצר לצרכי חקירה; המדינה ביקשה שהות לבחון, אך נוכח מועד דיון שהיה קבוע, לא ניתן היה להביא עניין המשיב בפני הממונה טרם הדיון
22. הראיות לכאורה שהונחו בפני, אינן ראיות לכאורה לאישום החדש, אלא ראיות לכאורה לביצוע הפרה; על כן ניתן להביא לצורך בקשה לעיון חוזר
23. ככל שהבאת הראיות פוגעת בחקירה מתנהלת- עניין זה לשיקול המאשימה; ברי כי אם זו האחרונה חפצה בהנחת תשתית בדבר הפרה, לכאורית, עליה לחשוף ראיות אלו; משבחרה לעשות כן, משמעות שיבוש החקירה בתיק ה"פתוח" רובצת לפתחה, אך אין בה פגיעה בזכויות נאשם, ההיפך- חומר החקירה ולו בחלקו מתגלה לנאשם עוד טרם ההחלטה אם להגיש כתב אישום בגין העבירות לכאורה.
24. להפרה עצמה- על פניו הונחו ראיות לכאורה כי המשיב מבקש מחבריו להשיג לו כרטיס "סים" על מנת שיוכל לבצע הפרות במודע. המשיב עשה שימוש בטלפון חכם ותקשורת אינטרנטית, בניגוד לתנאי החלופה שנקבעו (עמ' 17 שו' 19-20 להחלטה מיום 30/1/20); מי המעיין בראיות לכאורה יכול

להתרשם כי מדובר **במי המבצע לכאורה סחר בסמים בעודו מצוי במעצר באיזוק.**

25. בנסיבות אלו רף ההפרה בדרגה גבוהה, ולכאורה בוצעו עבירות מהותיות ומשמעותיות; עבירות אלו מביאות לאובדן האמון שניתן במבקש.

26. הגם שהמאשימה נקטה בדרך שאינה "דרך המלך", אין בכך להצדיק שחרור של מי שפגע באמון בית המשפט; ראה בש"פ 1331/18 **הולצמן נ' מ"י**.

27. המשיב יישאר עצור עד החלטה אחרת; הואיל וב"כ המשיב לא הבהיר העמדה לגבי הראיות שהוצגו לו, (הדיון התמקד בסוגיית הסמכות). **נקבע להמשך דיון ליום 2/4 שעה 8:30. המזכירות תעדכן יומני ותודיע לשב"ס.**

ניתנה היום, א' ניסן תש"פ, 26 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.